

INTERVIEW Protestante Gemeente Stede Broec omarmt voorganger Nico van Rijswijk

Bemoedigend woord bij Spar

In zijn vorige gemeente zat hij regelmatig bij de Spar op een van de drie krukken om mensen, die daar behoefte aan hadden, een bemoedigend woord toe te spreken. „Stonden ze op, dan ging de volgende zitten.”

Tanja Koopen
t.koopen@mediahuis.nl

Grootebroek ■ Het 'Sparpastoraat', zoals dominee Nico van Rijswijk het zelf noemt, is hem op het lijf geschreven. Hij stond graag tussen zijn gemeenteleden op het eiland Schiermonnikoog, waar hij 18 jaar de geestelijk leider was. „We woonden pal achter de plaatselijke supermarkt. Maar als ik boodschappen ging doen, was ik soms uren weg.”

Tussen de gemeenteleden staat hij ook na zijn benoeming bij de Protestante Gemeente Stede Broec, waar de fraai gerestaureerde oude kerk nu zijn 'thuis' geworden is. Echt kennis maken met de parochieleden kon de nieuwe dominee nog niet vanwege de 'rare tijden' waarin we nu eenmaal leven. „Je ziet elkaar niet met kerst, alles gaat via stream. We waren met een klein groepje: vier mensen die zongen, de organist. Een schitterende ploeg in een prachtige kerk, maar je mis het met elkaar zijn.”

West-Friese klei

De West-Friese klei was hem volkomen onbekend - 'Ik ben alleen in het Buitenmuseum geweest' - maar het oogt niet vreemd. In kleine dorpjes rond Dokkum begon hij destijds als jonge dominee, waarna hij zestien jaar later voor Schiermonnikoog koos. „Ik had nog nooit van Stede Broec gehoord.”

De werkgroep die op zoek ging naar een nieuwe predikant zag de online overdenkingen, muzikale le-

Dominee Nico van Rijswijk in zijn 'nieuwe' oude kerk in Grootebroek.

FOTO MARCEL ROB

zingen en meditatieve momenten van Van Rijswijk en benaderde hem. In de gesprekken die volgden was al snel herkenning. „Ik was niet op zoek, ik zat goed, maar dan ga je toch denken over een nieuwe uitdaging.”

'Schier' is wel heel anders dan Grootebroek. „Daar is de helft van de gemeenteleden badgasten, mensen die er jaarlijks kwamen, die er een tweede huis hadden en waar je een goed contact mee kreeg.”

Wereld

Hij kan zich nog steeds verbazen over het werk van een predikant. „Het is toch gek dat een gemeenschap je roept en je vrijstelt om in de Bijbel te lezen, om te vertellen en

mensen te begeleiden. Je bent vrijgesteld om zielzorg te verlenen. Je houdt contact met de wereld, leest kranten, gedichten, romans, stelt vast wat er leeft. Een wonderlijk, maar heerlijk beroep, met zoveel facetten.”

De catechese met groepen jonge mensen uit de dorpen rondom Dokkum op vaste momenten in de week - 'onvergetelijke uren' - waarbij teksten werden gelezen en liederen werden gezongen, kon hij op Schiermonnikoog niet terugbrengen. „Daar was het anders.” Hij vond het spijtig, maar hoopt nu in Stede Broec de jeugd te kunnen bereiken. „Het staat of valt met een groep leeftijdgenoten. Het is geen heilig moeten, maar het zou mooi zijn.”

Want ook hij ziet in deze tijd van corona hoe mensen worstelen met de zin van het bestaan, met eenzaamheid. „Als je jonge mensen treft, werkt dat door naar hun ouders, grootouders. Je leert elkaar kennen zonder elkaar de maat te nemen. Het is een oefenen in luisteren naar elkaar. Een oproep tot dialoog en oefeningen in vrede.”

Leerhuis

Hij is blij met het leerhuis in deze nieuwe gemeente, met de thema's in de oude kerk, de gesprekken en lezingen - al liggen ook die door corona nu stil. De nieuwe dominee kent zijn gemeenteleden nog niet, maar wordt omringd door een alert pastoraal team dat op de radar heeft wie

Opvolging

Nanne Haspels nam in 2020 afscheid van de Protestante Gemeente Stede Broec. Hij diende de kerk 42 mooie jaren. In november vorig jaar werd zijn plaats ingenomen door dominee Nico van Rijswijk.

behoefte heeft aan een luisterend oor. Hij wil de komende tijd veel op huisbezoek gaan om de eenzaamheid waar nodig doorbreken.

„Ik ben niet hier gekomen met een plan of met de bedoeling om alles anders te doen. We hebben elkaar gevonden in wat we samen belangrijk vinden. Zij zochten iemand die past in deze gemeente en ik heb natuurlijk mijn eigen benadering, maar er was vooral herkenning.”

Woning

Juist omdat hij midden in die gemeente wil staan, is hij blij dat hij zijn woning in Schiermonnikoog al heeft kunnen vervuilen voor een huis in Bovenkarspel, ook in deze tijd van woningnood.

„Een huis in de gemeente is onderdeel van wie je bent. Ik doe zoveel dingen tussendoor, ik wil dichtbij zijn. Soms heb ook ik haast, maar juist onderweg heb je de prachtigste ontmoetingen. Je wilt met elkaar optrekken, samen die vlam brandend houden.”

Hij hoopt zo snel mogelijk op zondag ook weer mensen in de kerk te zien, voor een praatje bij de koffie na afloop van de dienst. Want het gebrek aan verbinding blijft een gemis in deze tijd van versplintering en verharding. Maar dat gaat weer komen en hij heeft zin in het contact met de gemeenteleden en met anderen. „Het gemeenschappelijke, samen het gesprek aangaan, nadenken, een lied zingen, elke zondag je stem te kunnen laten horen, met elkaar samen zijn, dat is toch iets unieks. En dat allemaal gratis en voor niets.”

COLUMN GELOVIC

'Weer blij naar school'

Wonderlijk om basisschoolleerlingen te horen zeggen hoe blij ze zijn dat ze weer naar school mogen. Dat is de omgekeerde wereld, want kinderen zijn vooral blij met vakantie. We komen er achter dat veel van het gewone eigenlijk heel bijzonder en heel belangrijk is in ons leven. We zijn dankbaar als er weer iets van het gewone terugkeert.

We ervaren nu wat kinderen elders meemaken die dolblij zijn als ze naar school kunnen ook al is het onderwijs daar primitief en het lesmateriaal gebrekkig. Het is alsof we door de pandemie op een andere manier naar onze wereld mogen kijken. Dat begint bij onze kinderen. Zij weten nu dat school niet vanzelfsprekend is, dat je vriendjes en vriendinne-

tjes zien en met ze spelen en sporten een groot goed is. Voor sommige kinderen is de school een zegen om even uit de gespannen situatie thuis te ontsnappen. We komen meer te weten over wat er achter de voordeur speelt, we kunnen niet meer wegstijgen bij misstanden, armoede en geweld. Dat maakte het jaar 2021

misschien ook zwaar. Niet alleen de angst voor het virus. Ik hoop zo dat we de blijdschap weer terug kunnen vinden in 2022. Dat we de tweespalt en de woede achter ons kunnen laten. Ook al blijf ik opstandig en alert wanneer er onrecht is in onze samenleving. Jij ook?

Marina Slot